

БЕЗПЕРЕРВНА ОСВІТА ТА СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК УМОВИ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Сьогодні можна розглядати ідею безперервної освіти як дієвий засіб, покликаний збагатити потенціал освітніх установ своєчасно і адекватно реагувати на вимоги практики. Така освіта має перетворитися на процес безперервного розвитку особистості, вона повинна забезпечити людині розуміння самого себе і навколишнього середовища, сприяти виконанню його соціальної ролі в процесі трудової та громадської діяльності.

Принцип безперервності відноситься до числа найважливіших методологічних принципів пізнання, що забезпечують цілісність, системність, послідовність сприйняття буття і, зокрема, формування стійких знань, навичок, умінь у процесі загальноосвітньої та професійної підготовки.

У логіці розвитку партнерських зв'язків між системою освіти та соціальними партнерами складаються нові підходи до вибору профілю навчання, професійного орієнтування студентів, управлінню їх кар'єрним зростанням. Дана система відносин навчальних закладів і різних соціальних суб'єктів орієнтована на досягнення спільних інтересів: підготовку творчо і професійно грамотних, мобільних фахівців, які легко адаптуються до умов конкретного ринку.

Взаємодія ВНЗ і підприємств буде ефективним за умови вирішення наступних завдань: в рамках соціального партнерства здійснюється спільна взаємовигідна діяльність, спрямована на ефективний розвиток і вдосконалення загальної та професійної освіти, підвищення соціальної захищеності студентів, створення структур сприяння працевлаштуванню молодих спеціалістів.

Для навчальних закладів зміцнення зв'язків з підприємствами відкриває наступні додаткові можливості: спрощується доступ до інформації про ринок праці; забезпечується облік вимог роботодавців за змістом підготовки фахівців; відкриваються ширші можливості для організації практики студентів; з'являються можливості для організації стажування педагогів з метою ознайомлення з новітніми типами обладнання та технологічними процесами; розширюється можливість працевлаштування випускників; створюються нові спільні комерційні проекти для поповнення позабюджетного фонду освітньої установи.

Тобто для підприємства – це підвищення іміджу роботодавця, для освітніх установ – це зміцнення матеріально-технічної бази для профільного навчання. Такі основні аспекти процесу становлення та функціонування соціального партнерства в сфері освіти.

Нова система відносин дозволить ВНЗ повніше враховувати вимоги роботодавців, швидше реагувати на зміни кон'юнктури ринку праці, дозволить навчальним закладам виконати своє головне призначення – забезпечувати якісну профільну та професійну підготовку за спеціальностями, затребуваних на ринку праці.

Зацікавленість всіх учасників системи соціального партнерства ще не означає, що процес цей буде йти без проблем. Цьому заважають багато об'єктивні і суб'єктивні причини: роз'єднаність роботодавців не тільки індустрії, а й навчальних закладів; відсутність належного контакту між органами управління освітою та органами праці та ін. У цьому зв'язку успіх у формуванні системи соціального партнерства у професійній освіті в значній мірі залежить від самих освітніх установ, ініціативи, енергії їх керівників, розуміння ними всій важливості партнерства, здатності переконати в його необхідності і залучити до нього всіх своїх потенційних партнерів як на ринку праці, так і на ринку освітніх послуг, а також продуманості і послідовності етапів організації цього процесу.

Таким чином, система освіти і роботодавець хочуть одного й того ж. Саме ці потреби і дають початок конструктивного діалогу цих двох суб'єктів партнерства. Результатом цього діалогу повинні стати програми соціального партнерства ВНЗ і підприємств, а також програми розвитку кадрового потенціалу з метою залучення на підприємство молодих фахівців та їх адаптації. Роботодавці можуть і повинні сьогодні впливати на зміст освіти, тобто вивчати навчальні програми, за якими навчатимуться майбутні фахівці, вносити зміни, прописувати необхідні компетенції майбутніх фахівців, зрозуміло, в межах освітнього стандарту. Необхідно вибудувати ефективну структуру взаємовідносин, яка дозволить правильно визначати профілі навчання в системі загальної освіти та напрями підготовки висококваліфікованих фахівців у професійній школі, не просто висококваліфікованих кадрів, а затребуваних роботодавцем. Цей баланс однозначно стане визначальним в інноваційному розвитку сфери економіки.